

ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ, ਜੇ.

ਸ਼ੀਲਾ ਵੰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਆਰ ਬੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 328 ਆਫ 1977।

21 ਮਾਰਚ 1983

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908)—ਆਰਡਰ 22-r-ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1963 ਦਾ XXXVI)- ਧਾਰਾ 120— ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਲਿਬਿਟ ਮੋਟਰ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ—ਹਿੰਦੂ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ ਅਤੇ ਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ— ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਡੈਸੀ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੇ ਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ— ਧਾਰਾ 120 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ -ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ-ਕੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ- ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਸ-ਕੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਕਸਰ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਟੇਟਿਵ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ. ਅਪੀਲ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਧਾਰਾ 120 ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ) ਦਾ ਨਿਯਮ 10, ਆਰਡਰ 30, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਹੇਠ ਵਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਨਾਮ ਜਾਂ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕੇਸ ਪਰਮਿਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਰਡਰ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਆਰਡਰ 30 ਦਾ ਨਿਯਮ 4, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਕੋਡ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1972 ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। .

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਰਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਜਾਂ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 6 ਅਤੇ 7)।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 1972 ਦੇ FAO 10 ਵਿੱਚ 3 ਜੂਨ, 1977 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 19 ਨਵੰਬਰ, 1971, ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ।

ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਸ.ਕੇ. ਟੌਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਆਰ.ਕੇ ਗਰਗ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਕੈਟਸ ਸਨ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ ਜੇਆਰ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਨਾਲ ਐਮ.ਐਸ. ਰੱਕੜ।

ਵੀਪੀ ਗਾਂਧੀ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ, ਜੇ.-

(1) ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਇਹ ਅਪੀਲ 3 ਜੂਨ 1977 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਜੋਸ਼ੀ, ਰੇਲਵੇ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਲੇਖਾ ਦਫਤਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲਰਕ, ਟਰੱਕ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਐਨ.ਓ. 3442 ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ 11 ਮਈ, 1969 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ, ਤਿੰਨ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੋ ਵੱਡੇ ਬੱਚੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਦੀ ਮੌਤ ਟਰੱਕ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਟਰੱਕ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 1,70,418.40 ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਮੈਸਜਰ ਰਾਏ ਬਹਾਦੁਰ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, ਅਤੇ ਰਾਏ ਬਹਾਦੁਰ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਨੂੰ ਟਰੱਕ ਦੇ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ, ਟਰੱਕ ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕਤਰਫਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਦਾਅਵਾ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖੋਜ ਆਈ.ਜੀ. ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੱਡੀ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਟਰੱਕ. ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਇਹ! ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ! ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਨੁਕਸਾਨ **o1f** ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ!

ਰੁ. **49,163** ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਆਖਰਕਾਰ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। **1,790** ਹੈ।

(4) ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਚਾਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਰਾਏ ਬਹਾਦਰ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਦੀ **22** ਜਨਵਰੀ **1975** ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਦ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ **24** ਫਰਵਰੀ **1977** ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਿੱਖੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ **120** ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, **3** ਜੂਨ, **1977** ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਖੁਦ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲ।

(5) ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਠਾਕੁਰ ਜੁਗਲ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ*। ਕਿਸ਼ੋਰ ਸਿਨਹਾ ਬਨਾਮ *ਸੀਤਾਮਤੀ ਸੈਟਰਲ ਕੋ-ਓਪਰੇਟਾ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ*, **(1)** ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ - ਇਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। *ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਹਰਿਆਣਾ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ*, **(2)** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਹੋਵੇ, ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਾ ਰੱਖੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਐਲਾਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ **120** ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ? ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ। ਇਹ ਆਰਟੀਕਲ ਮਰੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਬਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ **90** ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੇਖ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ **22** ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(1) ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1494. ~

(2) 1971 ਏਸੀਜੇ 247

ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਮ ਕਲਾ ਬਨਾਮ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕਮਿਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਪੰਜਾਬ, ਰੋਹਤਕ ਅਤੇ ਹੋਰ, (3) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ. ਕੋਡ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਿਵਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਕੱਲੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ / ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਰਡਰ 22, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਕਈ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ।

(6) ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1956 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਸੇਧ ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਿਆ। ਸੇਧ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਰਾਹਤ ਦੇਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੱਥ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀਆਂ ਕਠੋਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੜਿੱਕਾ ਨਾ ਪਵੇ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਸਾਲ 1964 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਨਿਊ ਇੰਡੀਆ ਅਸ਼ੋਰੈਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (4), ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ: -

“ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ

(3) 1977 PLR 100।

(4) 1964 PLR 157

ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ

ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **110**-ਸੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਬਦਲ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹਨ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਆਰਡਰ **1**, ਰੁਲ **10**, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕੀਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।"

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਕਸਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਬਤੇ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਅਕਸਰ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਭਾਵੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਮਿਤਕ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਵਲ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਧੀ. ਅਪੀਲ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਸਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮਿਤਕ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਧਾਰਾ **120** ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਰਾਮ ਕਲਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਮਾਮਲਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ ਧਾਰਾ **137** ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ **10**, ਆਰਡਰ **30**, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਹੇਠ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਨਾਮ ਜਾਂ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਆਰਡਰ **30** ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਆਰਡਰ **30**, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦਾ ਨਿਯਮ **4**, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ, **1972** ਦੀ ਧਾਰਾ **45** ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਏ ਬਹਾਦਰ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਰਤਾ, ਰਾਏ ਬਹਾਦਰ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 4 ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਰਤਾ ਰਾਏ ਬਹਾਦਰ ਕਿਸ਼ੋਰ ਚੰਦ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(8) ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ * ਖਾਤਮੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ 'ਤੇ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਦਸਾ ਸਾਲ 1969 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਲਗਭਗ 14 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(9) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਇਸ ਖੋਜ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਟਰੱਕ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 16 ਕਲੇਮ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 20 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ 27 ਨਵੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ। ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਲਮ ਨੰਬਰ 15 ਅਤੇ 16 ਵਿੱਚ, ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਅਤੇ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ। ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਇਸ ਲਈ, ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਬੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਉਹਨਾਂ ਕਾਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਸਲਾਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਫਾਰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਲੇਮ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਇਜ਼

ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਰਕਮ ਜਿਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਜਾਂ ਵਾਹਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਡਰਾਈਵਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ। ਨਿਉ ਇੰਡੀਆ ਅਸ਼ੋਰੈਸ ਕੰਪਨੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਬਦਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਸਰਲਾਲ ਲਕਸ਼ਮੀ ਚੰਦ ਚਿਰਾਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਗ੍ਰੇਟਰ ਬੰਬੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ, ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੋ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

“ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦਾ ਉਲਟਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(5) 1970 ACJ 324.

ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਕਦੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਲਮ 16 ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲੋ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਬਦਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(10) ਦੂਜੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਟਰੱਕ ਨੰਬਰ ਪੀਐਨਓ 3442 ਦੇ ਡਰਾਈਵਰ ਦੁਆਰਾ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਹ-ਪੰਜਾਹ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ। ਇਹ ਖੋਜ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ, AW 4 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਵਾਰਾ ਵਾਕ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਾਪਰਿਆ ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਸੜਕ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ 5/6 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੈਅ

ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਡਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਯੋਗਦਾਨੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਸਾਈਟ-ਪਲਾਨ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਟਰੱਕ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਈਡ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਸੜਕ ਦੇ ਅੱਧੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੜਕ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਯੋਗਦਾਨੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਯੋਗਦਾਨੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਦੁਆਰਾ ਟਰੱਕ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ।

(11) ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਅਗਲੀ ਖੋਜ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ

. ਤਨਖਾਹ ਜੋ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਕਟੌਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਗਣਨਾ ਦੀ ਇਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ *ਲਫ਼ਮਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਰਮੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ*, (6) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਜ਼ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸਾਲਾਨਾ ਨਿਰਭਰਤਾ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਜੀਵਨ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਸਮਾਪਤੀ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਕਮਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਉਹ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਖਰਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨਿਰਧਾਰਕ ਕਾਰਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਮੂਲ ਅੰਕੜੇ ਨੂੰ ਫਿਰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਗੁਣਕ ਨਾਲ ਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਢੁਕਵਾਂ ਗੁਣਕ- ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤ ਵਰਗੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਣਉਚਿਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੁਦਰਤੀ ਅਪਾਹਜਤਾ ਜਾਂ ਬਿਪਤਾ ਕਾਰਨ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਬਣਨਾ, ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਸੁਤੰਤਰ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿੱਤੀ. ਲਾਭ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਰਭਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਵਿਅਕਤੀ ਮੌਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸਦੀ ਪਰਿਪੱਕਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਗਰੈਚੂਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(12) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਏ-ਐਲ' ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਮਿਲ ਰਹੇ ਸਨ। 412.25 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਰੁ. 30 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਸਿੱਖਿਆ ਸਹਾਇਤਾ ਵਜੋਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕੁੱਲ ਤਨਖਾਹ ਰੁਪਏ ਸੀ। 442.25 ਇਸ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਖਰਚਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ 'ਤੇ 142. ਇਸ ਲਈ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਕਮਾਈ ਤੋਂ 300 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਨਿਰਭਰਤਾ ਜਾਂ ਘਾਟਾ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਸੀ। 3,600। ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 45 ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ *ਆਸ਼ਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ*, (7) ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਲਾਂ ਵਾਜਬ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਗੁਣਕ ਬਣੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। 57,600 ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ ਇਸ ਰਕਮ 'ਤੇ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਿਆਜ ਦੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 57,600। ਮਾਲਕ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਡਰਾਈਵਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਸਾਂਝੇ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਕਤ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ **20,000** ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਨ ਰਕਮ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਐਸ ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ. ਜੇ. ਐਡ. ਡੀ. ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ, ਜੇ.

ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1982 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 322 ।

22 ਮਾਰਚ 1983

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ **1950** — ਆਰਟੀਕਲ **226** — ਹੇਥੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਚੈਲ ਲੋਗਿੰਗ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ—ਕੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਲਾਇਬਰਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ, **1950** ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ **226** (ਪੈਰਾ **7**) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈਥੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਰਿੱਟ **279** ਆਫ **1982** ਦਾ ਫੈਸਲਾ **8** ਸਤੰਬਰ, **1982** ਨੂੰ ਹੋਇਆ— ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ. ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-, **15** ਸਤੰਬਰ, **1982** ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ। ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ. ਐਸ. ਤੇਵਤੀਆ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ **22** ਮਾਰਚ, **1983** ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।